

Fremtidens douglastræer udvælges

En række træarter præger landskabet i Beplantningsselskabets 3 plantager. Det er helt bevidst. Jo flere træarter, jo mere stabil er skoven for blæst, sygdomme, insektangreb og afsætningsmuligheder.

Tillige giver det æstetisk værdi. Prøv blot at se om foråret, når det hele springer ud. Grønne farver i alle mulige nuancer betyder en stor artsrigdom, altså en stor biodiversitet. Og det er præcis en del af den målsætning, som ligger til grund for de beslutninger, som bestyrelse og skovfoged tager.

En af de træarter, vi satser på, er douglasgran. Det er en importeret træart, fra den Nordamerikanske vestkyst, som kom til landet i midten af 1800-tallet. Den er en slags ædelgran. Træarten hører til de graner, som kan blive størst i Danmark. Et af de højeste eksemplarer i landet er over 50 m høj og står i statsskoven omkring Silkeborg.

22% af Beplantningsselskabets samlede areal er i dag douglas, svarende til 71,5 ha. Den er stabil i blæst og forynger gerne sig selv ved at nedfaldne frø spirer og vokser op. Og de skadelige rødgranbiller, typograferne, undgår douglas. Så vi passer på vores douglasgraner. Vi drager omsorg for, at de trives.

I løbet af vinteren er der i Staushede plantage, afd 1 ,2 og 3 (langs vejen til Tranekær Mose), foretaget en opmærkning af potentielle hovedtræer i Douglas, altså hvilke, som forventes at blive stående mange år endnu. De er nu markeret med en blå ring i brysthøjde.

I første omgang tyndes der for de opmærkede træer. Her sikres, at disse har den nødvendige plads til kroneudvikling, men stadig så svagt tyndet, at bevoksningen ikke vælter i en orkan.

Opmærkningen er foretaget af tidligere skovfogedelev Christoffer og hans studiekammerat Joakim fra Skovskolen i Nødebo, hvor de begge er i gang med at skrive bacheloropgave.

Erik R. Jørgensen / Jesper Gerstrøm 2021 03 30

Se billederne nedenfor

